

Atë gárperinë ra në re edë e ngrijti ë e hodi ndë në mal përmbi Delvinë, kë kùhete Sopót. Si ra atjë, zuri ë haj káfshete ë nërezite, kë gën, të githë. Aštú ketá nërezite nukë mund të rójnë, se i hëngri frik e tij. Pastáj u-mbloðë githë kazája ë ðanë, kë »kiš t j a bejmë kesáj lubis?« (ahjere j a vunë ëmerin lubi) »kë s na lë të rójmë, kë na ha káfshete edë të mbjëlato na i priš, po s na lë ðe me të vërshierë të tij, kë kur vërshetën, na ketët frikënë ndë ašt«. Aštú githë tsili ða fjalën e tij; pastaje u-ngre në plak ë ðot: »Djelmó, u našti u-mblaktš, ë do ðúani, kë »tš do ki paloplaku?« Po u do t u ðom në fjalë, ë ndë u pelkefte, mirë, jo jo, hidni e poštë. U ðom, kë të ngarkojmë në gomár me di ðasë eške, edë të ve neri me të, ë si të aferonet mbanë lubisë, t u vërë zjař atire ðásëve, ë aštú me të parë lubia gomařë edë nérinë, do t u hidetë, t i rufis, ë si t i rufisë, do t i ndëzetë eška ndë bark; ajó do të mos ketë uje të pijë edë aštú do ngordë«. I ðon atá, kë »mir ište mëndja jote, po s ka, se kuš të vë«. ðot ai, kë »vete u, se u sot per neser jam«. Edë aštú i ðanë karár. U-ngrenë tsa nga atá ë vanë ndë pit ë kerkúanë githë dzgerbúniatë, sa gën eške ë mbušnë di ðas. Si prunë ðaset me eške atjë, kë kenë mblédurë, vanë ë prunë ðe në gomár. E si e prunë, e ngarkúanë atë eškënë, edë u-nis plaku, kë të vij të lubia. Si vate në mes të údësë, këreu plaku hurorin edë eškënë, kë kiš ndë silá, edë zuri zjař, edë aštú i vuri zjařin eškësë, kë kiš ngarkuar ndë gomár. Si u-aferua lubisë, e pa, kë ajó kiš rarë ë flij, po flij me si hápetë. Si e pa keshlú plaku, u-trëmb edë vate, e lidí gomařë ndë në lofatë, edë plaku u-plakós (u-fše) të ši, se tš do të bën lubia. Lubia si u-ngre, hodi site të gomari, edë në për në e rufiti ndë bark me githë eške të ndezur, ë aštú i ndezej ndë bark ë për në tšike i u-ndez në lavrë kake, sa briti edë vuri të vërshieritë, kë u-droð githë vendi, edë u-nis mbë të poštë me vrap, ë erdi nera ndë Mesopotám, edë atjë s mund të durón më, edë briti ë ða: »Ku je ti, det, tata im, edë ti, lumë, vëtau im? Nde u kam, për sot u kam«. Edë u-štri póštazi për dëkijë. Si ra mbë ðe, u-nis deti nga Vivari (keshlú ðótetë ðe sot), edë lumi nga Sopoti, ë sa erdi lumi ndë Mesopotám, ajó ngordí, ë s e proktasi dot. Aštú škoi ë vate ndë fund të Tšupes ë atjë u-pok me det, kë vin mbë përpjetë. E si e psoi deti, kë dik lubia, këndroi atjë edë u-bë lim, kë ište ðe sot, edë lumënë e ðon Bistrits, ë nga ki lumi ka šumë uje të mirë, edë potis githë vùrkete e Delvinës. Nd atë vend, kë išt limi, kenë arë, edë punojnë pesë kind pende. Po si erdi